

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Petrom Garajom v právnej veci žalobcu: **Zoltán Jankovič**, nar. [REDACTED], bytom [REDACTED], zast. Združením na ochranu práv občana - AVES, Bratislava, Jána Poničana 9, IČO: 50 252 151, proti žalovanému: **PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.**, Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

r o z h o d o l:

I. Súd **z r u š u j e** rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. 78/12/18 zo dňa 12.08.2019.

II. Súd v konanie v časti o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku **z a s t a v u j e**.

III. Súd **p r i z n á v a** žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa svojou žalobou voči žalovanému domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. 78/12/18 zo dňa 12.8.2019. Svoju žalobu zdôvodnil tým, že ide o spotrebiteľský spor, v rámci ktorého súd skúma, či rozhodcovská zmluva, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, je platným právnym úkonom, za ktorú on ju nepovažuje a preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

rozhodcovský súd nemal právomoc o veci rozhodnúť a tiež tvrdil, že výška úroku, ktorý od neho žalovaný úverovou zmluvou č. 8500161754 zo dňa 5.8.2016 požadoval, je neprijateľná a je v rozpore s dobrými mravmi a tiež to, že žalobca sa v rozhodcovskom konaní opiera o zosplatnenie úveru, ktoré vraj žalovaný vykonal, avšak podľa neho sa nič také neudialo a žalovaný v rozhodcovskom konaní nepredložil žiaden doklad o tom, že by bol dlžníkovi doručil oznámenie alebo výzvu na úhradu omeškaných splátok, pričom práve takéto konanie vyžaduje § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Oz pre zosplatnenie úveru. Žalovaný neupozornil žalobcu na to, že mieni vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalovaný je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). rozhodcovská zmluva, od ktorej rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc na konanie, nie je výsledkom štandardného kontraktačného procesu, ale vo svojich dôsledkoch ide o neprípustný diktát dodávateľa sprevádzaný neadekvátnym nátlakom na druhú zmluvnú stranu. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného o zachovaní možnosti voľby pre spotrebiteľa. Je takmer úplne vylúčené, aby subjektom, ktorý má možnosť voľby, bol spotrebiteľ a tento si podaním žaloby vybral, či bude vec prejednávaná a rozhodovaná všeobecným súdom alebo rozhodcovským súdom, ktorý vopred určil dodávateľ bez akejkoľvek (čo i len) konzultácie so spotrebiteľom. To znamená, že vo všeobecnosti ide prioritne o žaloby dodávateľov a tieto sú zásadne podávané na rozhodcovské súdy, hoci aj veritelia (osobitne PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.) majú možnosť voľby a teda možnosť iniciovať konanie na všeobecnom súde. Pokiaľ dodávateľ spravidla uplatňuje svoje nároky na rozhodcovskom súde, uvedené minimálne naznačuje určitú spriaznenosť medzi dodávateľom a ním vo formulárovej zmluve vybraným rozhodcovským súdom. Ak sú totiž nároky dodávateľov tak jednoznačné a dané, nemalo by byť prekážkou tieto uplatňovať v štandardnom súdnom konaní na všeobecnom súde; osobitne, ak sú k dispozícii aj skrátené (zrýchlené) formy konania. Napriek tomu, že dotknutá rozhodcovská zmluva je samostatnou listinou, nie je úkonom, ktorý by bol medzi stranami uzavretý mimo ostatné súvislosti ich právneho vzťahu. Krajský súd konštatoval, uzavretá rozhodcovská zmluva predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku, z ktorého titulu je neplatná, a preto na jej základe vydaný rozhodcovský rozsudok (ako vydaný orgánom bez právomoci konať a rozhodovať danú vec/spor) musel byť zrušený. V danej veci bol dojednaný úrok vo výške 22,44 % ročne, čo je úrok odporujúci dobrým mravom. Z internetovej stránky Národnej banky Slovenskej republiky vyplýva, že úroková sadzba v bankách pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov bola v období uzavretia predmetnej zmluvy vo výške 7,89 %, teda dojednaná zmluvná úroková sadzba je viac ako 2,8 x vyššia, aká bola na finančnom trhu pri obdobných úveroch. Poskytnutie spotrebiteľského úveru za cenu prevyšujúcu takmer 290 % priemernej ceny spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami je v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ žalobca plnil úroky odporujúce dobrým mravom, ide o plnenie z neplatného právneho úkonu a žalovaný má nárok na vrátenie len istiny. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri

úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Žalovaným požadovaný úrok v danom prípade bol cca 2,8 - násobne (cca 290 %) vyšší ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok banky úver poskytovali, preto žalovaným požadovaný úrok z úveru spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť (§ 39 Občianskeho zákonníka), nemožno obhajovať ani princípom zmluvnej slobody. Zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovateľných hraníc (porov. 1MCdo 1/2009, 21Cdo 1484/2004 /ČR/).

2. Taktiež sa pôvodne domáhal odkladu vykonateľnosti uvedeného rozsudku, avšak podaním zo dňa 23.1.2020 svoju žalobu v tejto časti zobral späť.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a uviedol, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, K zosplateniu úveru došlo ku dňu 08.05. 2017, nakoľko k danému dňu : a) žalobca ako dlžník bol v omeškaní s úhradou splátky č. 5 splatnej pôvodne dňa 02.01. 2017, a to o viac ako tri mesiace (pozn. v danom čase bol žalobca ako dlžník v omeškaní aj s úhradou splátky č. 6 splatnej pôvodne dňa 02.02. 2017 o viac ako tri mesiace a tiež s úhradou splátky č. 7, č. 8, č. 9); b) oznámenie o zosplatení upozorňujúce na zosplatenie úveru v prípade omeškania nebolo prevzaté žalobcom (posledný deň lehoty pri doručovaní bol 21.04. 2017). Zákonná podmienka podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka splnená bola a skutočnosť, že žalobca si nepreberá zásielky, nie je relevantnou pre tvrdenia žalobcu spochybňujúce zosplatenie úveru. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu poznamenáva žalovaný aj to, že pri riadnom plnení zmluvných povinností by žalobca uhradil poslednú splátku dňa 20.02. 2020; namiesto toho neuhradil ani len sumu istiny (z úveru 3000,- Eur k dnešnému dňu uhradil 1764,19 Eur), pričom ako je zjavné, že žalobca k riadnemu plneniu povinností nepristúpil ani na základe rozhodcovského rozsudku. Uviedol, že Tvrdenia žalobcu v časti nadpisanej ako „rozhodcovská zmluva“ neobsahujú žiadne skutkové a ani právne dôvody, ktoré by preukazovali akúkoľvek výhradu vo vzťahu k spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Žalovaný poukazuje predovšetkým na to, že rozhodcovská zmluva je uzavretá v súlade so všetkými podmienkami Občianskeho zákonníka a zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a že zákon č. 335/2014 Z.z. neupravuje žiadny zákaz uzavretia rozhodcovskej spotrebiteľskej zmluvy pred vznikom sporu, naopak zavedením požiadavky na jej obsah jednoznačne formuluje požiadavky na obsah rozhodcovskej zmluvy. Zo zákonom predpísaného poučenia vyplýva (okrem iného) : „Súhlas so spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou umožňuje, aby prípadné spory z Vašich zmluvných vzťahov s dodávateľom rozhodoval stály rozhodcovský súd zriadený súkromným subjektom, ktorý má povolenie udelené Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky postupom podľa zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon").“ „Ak podpíšete spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, v prípade, že druhá strana podá proti Vám žalobu, Váš spor rozhodne stály rozhodcovský súd, ktorý má povolenie udelené Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. To znamená, že Váš spor nebude rozhodovaný všeobecným súdom; aj v tomto prípade však máte právo dovolávať sa na všeobecnom súde vyslovenia neplatnosti uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, štatút, rokovací poriadok ani ostatné predpisy stáleho rozhodcovského súdu sa nesmú odchyliť v neprospech spotrebiteľa od zákona. Použitie štatútu, rokovacieho poriadku a ostatných predpisov stáleho rozhodcovského súdu nesmie viesť k znevýhodneniu spotrebiteľa oproti druhej strane. Stály rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Stály rozhodcovský súd je povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadal aj bez návrhu.“ Rozhodcovská zmluva totiž nevznikla za stavu, kedy by spotrebiteľ nemal informáciu, že nemusí uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Táto informácia sa uvádzala hneď v popredí textu rozhodcovskej zmluvy, teda aj z hľadiska transparentnosti danej informácie nie je možné konštatovať deficit informovanosti na strane spotrebiteľa. Navyiac, keď v danom čase bol informovaný o tom, čo uzavretie danej zmluvy má za následok. Pritom v spojení s informáciou pre rozhodovanie o prijatí rozhodcovskej zmluvy je podstatné a) prehlásenie veriteľa, že existencia rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou vzniku úverovej zmluvy, b) informovanie o tom, čo rozhodcovské konanie je. Zároveň existencia rozhodcovskej zmluvy neskončila ani následne, kedy si žalobca v lehote 14 dní (jej dĺžka je rovnocenná, ako s lehotami definovanými v zákone pre možnosť odstúpenia od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo vrátenie tovaru kúpeného na diaľku a pod.) mohol uzavretie rozhodcovskej zmluvy dodatočne prehodnotiť. V súvislosti s vyššie uvedeným žalovaný poukazuje na rozhodovaciu súdov vyššieho stupňa, a to konkrétne rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 13Co/111/2014 v spojení s opravným uznesením zo dňa 01. 10. 2015 ktorý posudzoval rozhodcovskú zmluvu (a rozhodcovské konanie) totožného znenia ako je rozhodcovská zmluva v tejto veci. Krajský súd v Prešove(obdobne aj Okresný súd Prešov) dospel k záveru, že dlžník (spotrebiteľ) mal právo výberu a konštatoval, že: „Tak ako súd prvého stupňa, aj odvolací súd zastáva názor, že účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere bola dňa 28. 10. 2011 uzatvorená individuálnym spôsobom osobitná rozhodcovská zmluva“. Žalovaný poukazuje aj na Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/439/2015 zo dňa 28.07.2015 ktorý posudzoval rozhodcovskú zmluvu totožného znenia ako je rozhodcovská zmluva v tejto veci. Krajský súd dospel k záveru, že spotrebiteľ mal právo výberu a konštatoval, že: „Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že pokiaľ bola navrhovateľke na podpis predložená rozhodcovská zmluva na samostatnom liste (háрку) papiera, v rozsahu siedmych článkov obsahu, v jej rámci bolo navrhovateľke vysvetlené, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú jeho následky, pričom v jej obsahu bolo deklarované, že jej uzavretie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, uvedenú skutočnosť potom vylučuje, aby rozhodcovská zmluva bola kvalifikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka.“ Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v

spotrebiteľskej zmluve. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Osobitný predpis podľa poznámky 2a) je § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ten splnomocňuje Ministerstvo financií SR na zverejňovanie týchto údajov, pričom postup ministerstva určuje jeho vyhláška č. 289/2010 Z.z. nižšie. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 05.08. 2016. V zmysle hore uvedených pravidiel bola naposledy pre uzavretím zmluvy uverejnená priemerná výška RPMN úverov bánk a pobočiek zahraničných bánk dňa 29.07. 2016. (údaje za 2.štvrt'rok 2016) a to v hodnote 12,52 %. Maximálne prípustná hodnota úrokov - dvojnásobok priemernej RPMN bánk, bola teda 25,04 %. Táto hodnota prekročená nebola.

4. Na pojednávanie sa strany sporu a ani právny zástupca žalobcu nedostavili, doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané (žalovaný s fikciou doručenia), svoju neúčast' ospravedlnil len právny zástupca žalobcu a uviedol, že na žalobe trvá a žiada pojednávať v jeho neprítomnosti súd preto podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Zo spisu Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. 78/12/18 súd zistil, že dňa 12.8.2019 bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorým bol žalovaný (v tomto konaní žalobca) zaviazaný k zaplateniu istiny 3145,40 € spolu s úrokom omeškania a zmluvnou pokutou.

7. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500161754 uzavretej dňa 1.8.2016 medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom súd zistil, že ňou bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 3000 € za tam uvedených podmienok.

8. Zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy č. 8500161754 zo dňa 1.8.2016 súd zistil, že ide o osobitnú listinu podpísanú stranami sporu, ktorá má formulárový charakter, je predpísaná vopred a sú do nej doplnené výlučne údaje dlžníka a dátum a podpis jej účastníkov, ktorou sa dohodli, že akékoľvek nároky medzi nimi bude riešiť rozhodcovský súd.

9. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

10. Podľa § 53 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými

mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

11. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 45 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa,¹⁷⁾ a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3. Ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

14. Podľa § 46 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

15. Z právnej úpravy týkajúcej sa rozhodcovskej doložky vyplýva, že ak má byť predmetná rozhodcovská doložka akýmkoľvek súdom posúdená ako nie neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve, príslušný súd musí nevyhnutne skúmať, či rozhodcovská doložka pripúšťa, aby sa spory medzi dodávateľom a spotrebiteľom riešili aj v inom, ako rozhodcovskom konaní, či mohol spotrebiteľ ovplyvniť obsah rozhodcovskej doložky a či dodávateľ (žalovaný) tvrdil individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky a aj to preukázal, inak ide bez ďalšieho o neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) OZ, resp. § 53 ods. 2 OZ v spojení s § 53 ods. 5 OZ.

Podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení § 53 ods. 2 a 3 OZ pritom platí vo vzťahu k predmetnej rozhodcovskej doložke vyvrátiteľná domnienka, že nie je individuálne dojednaná a teda naplňajúc skutkovú podstatu § 53 ods. 4 písm. r) OZ je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve.

Z týchto dôvodov sa predmetná rozhodcovská doložka nepovažuje za individuálne dojednanú a teda je neplatná.

Neprijateľnou podmienka je aj taká rozhodcovská zmluva, ktorá bola obsahom samostatnej, individuálnej listiny, avšak bola spotrebiteľovi predložená formou predtlačeného formulára, kedy spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah - teda ju mohol iba ako celom prijať alebo odmietnuť (napr. rozhodnutie sp. zn. 21XECdo/8/2016 zo dňa 22. februára 2017). Rovnako, ak nie prísnejšie je potom potrebné posudzovať rozhodcovskú doložku obsiahnutú v texte inej spotrebiteľskej zmluvy, pri ktorej rovnako platí, že jej obsah nemohol spotrebiteľ nijako ovplyvniť, avšak navyše tu dodávateľ nevie preukázať, že by spotrebiteľ o existencii tejto rozhodcovskej doložky vôbec vedel.

V súlade s touto skoršou rozhodovacou praxou NS SR, ako i s poukazom na § 53 ods. 2 a 3 OZ v príslušnom znení je zrejme, že zásadnou otázkou vo vzťahu k individuálnemu dojednaniu rozhodcovskej doložky je možnosť spotrebiteľa meniť jej obsah a nie iba možnosť ako celok ju prijať alebo odmietnuť.

Podľa skoršej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR je rozhodcovská doložka takým významným zmluvným dojednaním, ktoré jednoducho nemôže byť platne dojednané bez toho, aby si ho strany individuálne dojednali resp. aby preukázateľne a nepochybne prejavili vôľu uzavrieť rozhodcovskú doložku (nielen spotrebiteľskú zmluvu, v ktorej je rozhodcovská doložka včlenená).

16. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd konštatuje, že žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná v lehote stanovenej § 46 zákona o rozhodcovskom

konaní do 3 mesiacov po doručení rozhodcovského rozsudku a teda včas (podaná na súde bola elektronicky dňa 25.12.2019 - č.l. 18 spisu) a súd vzhliadol dôvod podľa § 45 písm e) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pre ktorý sa žalobca môže zrušenia tohto rozsudku úspešne na súde domôcť.

17. Taktiež je nesporné, že dotknutá rozhodcovská zmluva bola ako formulárová vopred pripravená dodávateľom (žalovaný) bez možnosti spotrebiteľa (žalobca) akýmkoľvek spôsobom zasiahnuť do jej znenia. Podpisom danej zmluvy sa spotrebiteľ vzdal práva na konanie pred všeobecným súdom v prípade, ak žalobcom bude veriteľ, t.j. dodávateľ. Súd má za to, že individuálne dojednaná by bola len taká rozhodcovská zmluva, ktorá by bola výsledkom rokovania medzi stranami a v procese jej kontraktácie by došlo k spoločnému konsenzu oboch zmluvných strán. Z rozhodovacej činnosti je súdu známe, že rozhodcovské doložky sú pravidelne formálnymi, vyhotovené sú vopred a bez možnosti individuálnej zmeny v ich obsahu a celkový prístup dodávateľa je jednostranný v jeho prospech a prehliada bezprostrednú praktickú realizáciu procesu uzatvárania jednotlivých zmlúv so spotrebiteľmi.

Rozhodcovská zmluva, od ktorej rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc na konanie, nie je výsledkom štandardného kontraktčného procesu, ale vo svojich dôsledkoch ide o neprípustný diktát dodávateľa sprevádzaný neadekvátnym nátlakom na druhú zmluvnú stranu. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného o zachovaní možnosti voľby pre spotrebiteľa. Je takmer úplne vylúčené, aby subjektom, ktorý má možnosť voľby, bol spotrebiteľ a tento si podaním žaloby vybral, či bude vec prejednávaná a rozhodovaná všeobecným súdom alebo rozhodcovským súdom, ktorý vopred určil dodávateľ bez akejkoľvek (čo i len) konzultácie so spotrebiteľom.

To znamená, že vo všeobecnosti ide prioritne o žaloby dodávateľov a tieto sú zásadne podávané na rozhodcovské sudy, hoci aj veritelia (osobitne PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o.) majú možnosť voľby a teda možnosť iniciovať konanie na všeobecnom súde. Pokiaľ dodávateľ spravidla uplatňuje svoje nároky na rozhodcovskom súde, uvedené minimálne naznačuje určitú spriaznenosť medzi dodávateľom a ním vo formulárovej zmluve vybraným rozhodcovským súdom. Ak sú totiž nároky dodávateľov tak jednoznačné a dané, nemalo by byť prekážkou tieto uplatňovať v štandardnom súdnom konaní na všeobecnom súde; osobitne, ak sú k dispozícii aj skrátené (zrýchlené) formy konania. Napriek tomu, že dotknutá rozhodcovská zmluva je samostatnou listinou, nie je úkonom, ktorý by bol medzi stranami uzavretý mimo ostatné súvislosti ich právneho vzťahu. Preto súd konštatuje, že uzavretá rozhodcovská zmluva predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku, z ktorého titulu je neplatná, a preto na jej základe vydaný rozhodcovský rozsudok musel byť zrušený.

18. Pri posudzovaní, či uvedená rozhodcovská doložka napĺňa alebo nenapĺňa znaky neprijateľných podmienok v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka má znaky neprijateľnej podmienky. Rozhodcovská doložka z pohľadu podmienok uvedených v bode 17 tohto rozsudku vyvoláva nerovnováhu medzi účastníkmi konania a je spôsobilá viesť k procesnej nevýhode jednej z procesných strán. Žalobcovi nebola daná možnosť výberu medzi tým, či o vzájomných sporoch z úverovej zmluvy bude príslušný rozhodovať rozhodcovský súd alebo všeobecný súd, naopak, bolo v tejto formulárovej zmluve uvedené, že všetky sporu bude riešiť rozhodcovský súd.

19. Pre rozhodnutie súdu o zrušení rozhodcovského rozsudku je irelevantné, či veriteľ postupoval v súlade so zákonom a dohodnutými podmienkami pri vyhlásení mimoriadnej

splatnosti úveru, resp. či medzi nimi dohodnutý úrok zodpovedal obvyklej výške úroku, pretože zrušenia rozhodcovského rozsudku sa možno domáhať len pre dôvody uvedené v § 45 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a medzi nie posúdenie týchto otázok nepatrí. Ich posúdenie by mohlo mať vplyv iba na otázku, či predmetný úver je alebo nie je bezúročný a bez poplatkov, čo však nebolo predmetom tohto konania. Preto sa týmito otázkami súd nezaoberal.

20. Súd prijal tento záver i napriek rozhodnutiam súdov, na ktoré poukazoval žalovaný (bod 3 tohto rozsudku) s poukazom na svoje závery uvedené vyššie.

21. Súd konanie v časti o odklade vykonateľnosti vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi v konaní plne úspešnému priznal súd nárok na plnú náhradu trov konania. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd Nitra. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis odvolateľa) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

V Nových Zámkoch dňa 28. apríla 2021

Mgr. Peter Garaj
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Ing. Jana Uhrová